

godt baggrunden for spørgsmålet, nemlig de tragiske begivenheder i de irakiske fængsler, som gør, at USA ikke længere kan sige, at man bare sætter sig ud over det internationale regelsæt på området. Vil udenrigsministeren presse maksimalt på? Har han brug for støtte og hjælp, er den hermed lovet.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg sætter altid stor pris på al den støtte, jeg får fra hr. Villy Søvndal. Det er et meget smukt samarbejde, vi har.

Jeg gentager: Enhver minister repræsenterer naturligvis regeringen. Regeringen er et kollegium, sådan er den bygget op, og det vil sige, at også når jeg taler med den amerikanske udenrigsminister, er det selvfølgelig også et regeringsanliggende. Men det er mig selv, der laver dagsordenen, det er der såmænd ikke nogen, der blander sig i.

Statsministeren har jo offentligt sagt, at han har fået mange gode råd fra bl.a. hr. Villy Søvndal, og han har naturligvis lyttet til dem alle sammen. Men det er altså hans ansvar og opgave i det døgn, der ligger op til mødet og før mødet, at beslutte sig til, hvad der nu er det nødvendige set i forhold til det, der allerede er gennemført.

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, at udenrigsministeren – i øvrigt tak for svaret – i skyndingen glemte at svare på mit egentlige spørgsmål, og jeg gentager det derfor for en sikkerheds skyld: Vil udenrigsministeren bruge sit tætte forhold til statsministeren til at presse maksimalt på for at sikre, at både straffedomstolen og torturkonventionen bliver temaer på mødet?

Kl. 12.15

Jeg er med på, at det er statsministeren, der i sidste ende fastsætter dagsordenen og sådan noget, og det har jeg det fint med. Men mit spørgsmål til udenrigsministeren er: Vil udenrigsministeren bruge al sin magt, alle sine beføjelser, alle sine talegaver, alle sine kræfter på at sikre, at USA bliver bragt på ret kurs i spørgsmålet om Den Internationale Straffedomstol og torturkonventionen?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

USA er ikke i tvivl om, hvad Danmark står for i forbindelse med ICC og tillægsprotokollen til torturkonventionen. For det første har jeg selv meget tydeligt givet udtryk for det, og for det

andet er indstillingen fra Danmark til EU-udenrigsministermødet forrige mandag blevet tiltrådt af hele EU. Indstillingen går ud på, at EU bakker op om international retsorden, og nævner eksplicit ICC og tillægsprotokollen til torturkonventionen, og det vil sige, at EU også meget klart har flaget ud, at det er vigtigt, at man tiltræder og tilslutter sig disse institutioner. Der er altså ingen i Det Hvide Hus, der er i tvivl om, hvad Danmark mener om den sag.

Dertil kommer, at Udenrigsministeriets direktør var i Washington mandag og tirsdag, hvor det samme budskab blev leveret. Det er altså allerede leveret meget tydeligt, der er ikke nogen som helst tvivl i Det Hvide Hus, og derfor er det statsministerens vurdering, om der er behov for en yderligere markering, eller om vi allerede har markeret tilstrækkelig tydeligt.

Villy Søvndal (SF):

Jeg synes stadig, udenrigsministeren meget omhyggeligt undgår at svare på, om han vil bruge de sidste dage til at udøve alt det pres, der måske er forudsætningen for, at statsministeren også tager de emner kraftigere op, end han ellers ville gøre.

Mit spørgsmål bygger på, at jeg helt klart har meget større tillid – det vil jeg godt indrømme – til udenrigsministeren i denne sammenhæng. Jeg sad og fik lidt ondt af udenrigsministeren i aftes, da jeg så Horisont, for jeg har tillid til, at udenrigsministeren er et menneske af god vilje, der egentlig gerne vil påvirke verden i den rigtige retning. Men når man ser, at det på alle punkter går modsat i Mellemøsten, både i den tragiske konflikt mellem Israel og Palæstina og i Irak, hvor terrorerne eksploderer, er det vel nødvendigt, at udenrigsministeren meget mere beslutsomt kaster al sin magt og al sin overtalelsesevne ind, for at den dagsorden også bliver statsministerens dagsorden.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt her i det sidste svar – det andet har vi jo været igennem flere gange nu – komme ind på Mellemøsten og Irak og vores indflydelse her.

Jeg synes, det er meget væsentligt, at den FN-resolution, som er blevet fremlagt i dag, ser ganske tilfredsstillende ud. Alt det, vi har stået for, er med i den. Magten og autoriteten bliver overdraget til irakerne den 1. juli, så de får styret i deres eget land og altså også selv kan afgøre, hvilke koalitionsstyrker der skal blive, samtidig med at FN kommer stærkere ind i billedet. Det